

Άρθρο για την επίδραση των εκλείψεων

Το καλοκαίρι του 1954 ο Μωρίς Αλέ, νομπελίστας οικονομολόγος, μηχανικός και φυσικός, πραγματοποίησε στην Ecole des Mines του Παρισιού μία σειρά από πειράματα με εκκρεμή. Αρχικός του στόχος ήταν να διερευνήσει την ύπαρξη πιθανής σύνδεσης ανάμεσα στον μαγνητισμό και στην βαρυτική έλξη. Τα αποτελέσματα ήταν ακόμη πιο περίεργα από αυτά που περίμενε να βρει, γιατί προς έκπληξή του, ο Αλέ διαπίστωσε ότι ο ρυθμός του εκκρεμούς δεν ήταν σταθερός αλλά αυξομειωνόταν κατά την διάρκεια της ημέρας. Κάποια στιγμή, κατά την διάρκεια μίας ολικής ηλιακής έκλειψης που συνέβη στις 30 Ιουνίου 1954, το εκκρεμές είχε "τρελαθεί": στην αρχή της έκλειψης άρχισε ξαφνικά να περιστρέφεται ανάποδα και συνέχισε να κινείται έτσι περίεργα για σχεδόν 20 λεπτά προτού η Σελήνη καλύψει ολόκληρη την επιφάνεια του ηλιακού δίσκου. Από εκείνη την στιγμή και μετά, το εκκρεμές άρχισε πάλι να κινείται στον φυσιολογικό του ρυθμό. Προφανώς, το εκκρεμές επηρεαζόταν από την ευθυγράμμιση των τριών αστρικών σωμάτων: του Ηλίου, της Γης και της Σελήνης. Το 1958 ο Αλέ τοποθέτησε δύο εκκρεμή σε απόσταση 6 χλμ. το ένα από το άλλο. Κατά την διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών και τα δύο αυτά ρολόγια εμφάνισαν την ίδια περίεργη συμπεριφορά. Τα φαινόμενα ετούτα κέντρισαν το ενδιαφέρον του πρωτοπόρου επιστήμονα κατασκευής πυραύλων, του Βέρνερ φον Μπράουν, ο οποίος έπεισε τον Αλέ να δημοσιεύσει τα αποτελέσματα των ερευνών του όχι μόνο σε γαλλικά, αλλά και σε αγγλικά επιστημονικά περιοδικά. Στις 02 Οκτωβρίου 1959 ο Αλέ είδε ξανά το εκκρεμές να "τρελαίνεται" κατά την διάρκεια μίας ολικής ηλιακής έκλειψης ενώ το 1961 το ίδιο διαπίστωσαν κατά την διάρκεια μίας έκλειψης, τρεις Ρουμάνοι επιστήμονες που δεν είχαν καμία απολύτως γνώση για τις έρευνες του Αλέ. Στην δεκαετία του '70 ο Έρβιν Σάξλ, ιδρυτής της Tensitron, και ο Μίλντρεντ Άλεν του Mount Holyoke College, μελέτησαν την κίνηση του εκκρεμούς πριν, κατά την διάρκεια και ύστερα από μία έκλειψη, διαπιστώνοντας και αυτοί ότι στα αρχικά στάδια της έκλειψης το εκκρεμές δεν είχε σταθερή πορεία. Τα μυστηριώδη αυτά φαινόμενα δείχνουν να υπάρχει ένα κενό στην σημερινή αντίληψη των φυσικών, γιατί σύμφωνα με τον Αλέ, η κίνηση του εκκρεμούς επιβεβαιώνει την ύπαρξη του αιθέρα, της υποθετικής αυτής ουσίας μέσα από την οποία κινείται το φως. Η θεωρία της ύπαρξης του αιθέρα ήταν ευρέως διαδεδομένη ανάμεσα στους φυσικούς, έως τα τέλη του 19ου αιώνα. Όσοι όμως προσπάθησαν να την αποδείξουν εργαστηριακά απέτυχαν, κι έτσι ανέπτυξαν τις θεωρίες τους με την προϋπόθεση ότι αυτή η αόρατη ουσία δεν υπάρχει (στοιχεία από την εφημερίδα "το Βήμα" σελ. 31, στις 28/11/2004).

Πολλά περισσότερα για τις εκλείψεις και πως επηρεάζουν γράφω στο ομότιτλο βιβλίο μου, που εκδόθηκε το 2003.